

Verslag van de conventie van de RHS, 25 april 2009, te Arnhem

Uitgenodigd door de Arnhemse (L)uitjes en met veel plezier togen we, met 17 Roses, per trein en bus naar onze burens in het Arnhemse. Plek van samenkomst was voor het centraal station in Arnhem, waar we door een vrolijk dweilorkest werden verwelkomt. Het was mooi weer en we hadden er zin in! En met ons nog een hele horde rood en paars gekleurde vrolijke dames. Een hele happening!

Arnhem heeft het geweten, het station stond mud en mud vol en even van perronnetje wisselen voor de andere passagiers werd een hachelijke onderneming.

De gastvrouwen stonden al klaar met enveloppes met kaartjes, buttons e.d plus een plaatsnaambord zodat we ook zelf wisten waar we bij hoorden.

In een lange stoet van 450 rode hoeden en onder begeleiding van de muziek trokken wij feestelijk door de stad naar de Eusebiuskerk. Een prachtig gezicht, wel een heel eind lopen! Onze Queen zag met haar knietjes de bui al hangen en nam een sluiproute.

In de kerk werden we ontvangen met een glas bubbels en koffie met een gevulde jonge heer. De koek ging er na zo'n tocht wel in en de bubbels hadden wel wat pittiger gemogen.

Queen Knit Wit de Wolligste heette ons welkom en gaf de microfoon aan burgemeester Krikke. Deze dame wilde ons een keurige toespraak geven. Doch helaas, de microfoon stond op kerkstand waardoor haar verhaal klonk als een stichtelijke uiteenzetting en wij er door de galm niets van konden verstaan. Maar wij begrepen wel dat ze het allemaal ook erg leuk vond en over 2 jaar ook wil aansluiten. Hebben we hard voor geklapt! Er moest nog op iets getoost worden maar dat hoefde niet meer, het was al op. We hadden dorst.

De Arnhemse Queen nam het woord en meldde ook nog dat in juni iets leuks voor ons in Arnhem georganiseerd wordt met mode, cultuur, tocht door de stad (hebben ze nu de smaak van te pakken) en een picknick in het Sonsbeekpark. We krijgen er nog bericht over. De organisatie hief een welkomslied aan, en wij hadden het druk met om ons heen te kijken.

De kerk was mooi ingericht met gezellige ronde tafels en kunst aan de muur. Ze hadden flink geboend, je brak er haast je nek over. Rondom stonden 2 rijen stoelen waar we moesten plaatsnemen voor de "speeddate". Het had wat voeten in aarde voor de dames wisten dat ze moesten zitten en blijven zitten, dat er alleen aan de buitenrand gewisseld moest worden, en dat alles op tempo. Pannendecksels werden door de organisatie aangerukt om boven het getetter uit te komen. Daar kon geen preekgestoelte tegenop! We leerden andere chapters kennen en onze kelen raakten schor om verstaanbaar te zijn.

Op ieder tafel stond een titel die correspondeerde met de titel die op je naamplaatje stond. Onze groep waaierde daardoor uiteen. Het leuke was dat je vele nieuwe Rode Hoeden leerde kennen, het nadeel was dat je niet even met een bekende een inside-infootje kon uitwisselen die vrouwen nu eenmaal doen als ze veel te zien krijgen nietwaar.

De lunch werd aan tafel geserveerd door een speciaal voor die tafel aangestelde gastvrouw. Het ontbrak ons aan niets en de service scheelde ons heel wat gesjouw. Er werden lootjes verkocht en er lagen vellen papier waar liedjes op stonden, waar we een keus uit moesten maken voor de karaoke later op de middag.

Na de lunch trad het Redtekehat-koor op die ons goed in de stemming bracht. Heel vrolijk, het swingde heerlijk! Onze Queen, ook lid van het koor, zong zich de wangen rood. Daar bleven we dan ook mee doorgaan

tijdens de karaoke. Het was één groot feest, we dansten en twistten dat het een lieve lust was. Tussendoor wat koffie of wijn, het kon niet meer stuk.

Onze Contesse of Serendip raakte wat overweldigd door alle herrie. Was net een dag eerder van de stille stranden in Spanje terug gekeerd. Maar het wende snel. We zongen uit volle borst de liedjes mee.

Even voor Lady of the Jazz: hoofd schouders, knie en teen, knie en teen. Oren, ogen, puntje van de neus, hoofd schouders, knie en teen 2x. Kan ze nog even oefenen..

We konden gratis met de lift naar de toren van de kerk om van het prachtige uitzicht te genieten.

Sue Ellen, onze opper Queen uit de States, kwam ook nog even met een persoonlijk woordje voor ons allemaal, via de film. Erg lief van haar. We zagen ook nog een promotiefilmpje van de Arnhemse (L)uitjes, heel leuk. De schilderijen werden verloot.

En er waren 3 kramen met o.a. de kunststukken van onze hoedenmaakster Madame Seraphine en haar gevolg, en de nodige kralen en andere gezellige prullaria. Ook was er de mogelijkheid om een statieportret te laten maken. Maar de kramen hadden wij al lang eerder gevonden!

Vervolgens werd de prachtige Glossy van RHS Nederland gepresenteerd. Het zag er mooi uit.

Daarna werd de vlag overgedragen aan de Queen van Voorschoten die volgend jaar de Conventie organiseert, werd Queen Knit Wit de Wolligste hartelijk bedankt voor de spetterende dag en konden wij aan het overheerlijke buffet beginnen. Tjee wat krijg je honger van zo'n drukke dag.

Daarna nog wat na gekletst, hebben we persoonlijk de Arnhemse Queen

bedankt, kregen we de Glossy mee en nog iets waar we over moesten nadenken. Dachten we eerst verschrikt dat het iets voor op het nachtkastje was, bleek het een miniatuur van een oorlogsmonument te zijn. Nou ja, kan ook..

En zo togen we weer huiswaarts na een zeer geslaagde Conventie.

Lady Mechtild, vice Queen van de Rhine Town Roses uit Wageningen